

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

ملاکات

پایہ کذا تشبیح

علی اکبر مہدی پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیامبر صلی الله علیه و اله و سلم پایه گذار تشیع

نویسنده:

علی اکبر مهدی پور

ناشر چاپی:

دلیل ما

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	پیامبر صلی الله علیه و اله و سلم پایه گذار تشیع
۷	مشخصات کتاب
۷	اشاره
۱۰	اهداء
۱۳	گلوازه شیعه
۱۳	اشاره
۱۹	۱
۲۰	۲
۲۱	۳
۲۲	۴
۲۳	۵
۲۳	۶
۲۴	۷
۲۵	۸
۲۶	۹
۲۷	۱۰
۲۸	۱۱
۲۹	۱۲
۳۰	۱۳
۳۱	۱۴
۳۲	۱۵
۳۳	۱۶
۳۴	۱۷

۳۵	۱۸
۳۷	۱۹
۳۸	۲۰
۴۰	۲۱
۴۱	۲۲
۴۲	۲۳
۴۳	۲۴
۴۵	۲۵
۴۷	۲۶
۴۸	۲۷
۴۹	۲۸
۵۰	۲۹
۵۴	۳۰
۵۵	۳۱
۵۶	۳۲
۵۷	۳۳
۵۹	۳۴
۶۰	۳۵
۶۱	۳۶
۶۳	۳۷
۶۴	۳۸
۶۶	۳۹
۶۸	۴۰
۷۰	آثار چاپ شده ی مؤلف
۷۵	درباره مرکز

مشخصات کتاب

سرشناسه: مهدی پور، علی اکبر، ۱۳۲۴ -

عنوان و نام پدیدآور: پیامبر صلی الله علیه و اله و سلم پایه گذار تشیع: چهل حدیث پیرامون شیعیان امیرمؤمنان علیه السلام از خاتم پیامبران صلی الله علیه و اله در منابع اهل سنت / علی اکبر مهدی پور.

مشخصات نشر: قم: دلیل ما، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: ۶۳ ص.

شابک: ۱۳۰۰۰ ریال ۹۷۸-۹۶۴-۳۹۷-۴۵۰-۳؛ ۷۵۰۰ ریال (چاپ اول)

وضعیت فهرست نویسی: فاپا (چاپ دوم)

یادداشت: چاپ اول: زمستان ۱۳۸۷.

یادداشت: چاپ دوم.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

عنوان دیگر: چهل حدیث پیرامون شیعیان امیرمؤمنان علیه السلام از خاتم پیامبران صلی الله علیه و اله در منابع اهل سنت.

موضوع: محمد (ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ق. -- احادیث

موضوع: شیعه -- احادیث اهل سنت

رده بندی کنگره: BP۱۱۷/۲۵ / ش ۹ م ۸۶ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۲۱۱

شماره کتابشناسی ملی: ۱۵۵۲۱۲۶

ص: ۱

اشاره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ ، سَیِّمًا الْاِمَامِ الْمَبِیْنِ ،

بَقِیَّتِهِ اللّٰهُ فِی الْاَرْضِیْنَ ، الْحَجَّهٖ بِنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِیِّ

عَجَّلَ اللّٰهُ تَعَالٰی فِرْجَهٗ الشَّرِیْفِ

ص: ٣

این نوشته را به پیشگاه مقدّس صاحب ولایت کبری امیرمؤمنان علیه السلام تقدیم می کنیم و به محضرش عرضه می داریم:

یا صاحبَ الولایه! و یا سیّد الامّه و أبا الائمه!

« یا ایّها العزیز مسنا و أهلنا الضّرّ و جننا بیضاعه مزجاه فأوف لنا الکیل و تصدّق علینا انّ الله یجزی المتصدّقین »

این بضاعت اندک و صحیفه محبّت ما را بپذیر و به ما احسان فرما که خداوند احسان پیشگان را پاداش نیکو فرماید.

* * *

ص: ۴

بلاغ مبین به زبان پیامبر امین صلی الله علیه و آله وسلم :

« عُنْوَانُ صَحِيفَةِ الْمُوْمِنِ: حُبُّ عَلِيِّ بْنِ أَبِيطَالِبٍ ».(۱)

« مَنْ سَيَّرَهُ أَنْ يَحْيِيَ حَيَاتِي، وَيَمُوتَ مَمَاتِي، وَيَسِيْرُ كُنْ جَنَّةً عَدْنٍ غَرَسِيَهَا رَبِّي، فَلْيُوَالِ عَلِيًّا مِنْ بَعْدِي، وَلْيُوَالِ وَلِيَّهُ، وَلْيَقْتَدِ بِالْأَعْيُنِ مِنْ بَعْدِي، فَإِنَّهُمْ عَثْرَتِي، خُلِقُوا مِنْ طِينَتِي، رُزِقُوا فَهْمًا وَعِلْمًا، وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ بِفَضْلِهِمْ مِنْ أُمَّتِي، الْقَاطِعِينَ فِيهِمْ صِلَتِي، لَا أَنَا لَهُمُ اللَّهُ شَفَاعَتِي ».(۲)

ترجمه: سرآغاز نامه اعمال فرد باایمان، دوستی علی بن ابی طالب علیه السلام است.

هر کس دوست دارد که زندگانی او با زندگانی من هماهنگ باشد، و مرگ وی همانند مرگ من باشد، و در بهشت آراسته و جاودانی که

ص: ۵

-
- ۱-۱. این حدیث شریف را «حافظ، خطیب بغدادی» از علمای اهل سنت در کتاب ارزشمند «تاریخ بغداد»، ج ۴، ص ۴۱۰، پس از دقت در اسناد آن به حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم رسانده و ثبت کرده است.
- ۲-۲. این حدیث مبارک را «حافظ، ابونعیم اصفهانی از علمای اهل سنت» در کتاب «حلیة الأولیاء»، ج ۱، ص ۸۶، پس از تحقیق درباره صدور آن از حضرت نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم نقل کرده است.

نهال آنرا مولای من به دست قدرت خود نشانده است مسکن گزیند؛ باشد باید « علی » علیه السلام را دوست بدارد و پس از من از او پیروی کند، و دوست وی را نیز دوست بدارد، و به امامان بعد از من اقتدا نماید، زیرا ایشان عترت من هستند، از سرشت من آفریده شده اند، و از سرچشمه زلال فهم و علم کاملاً بهره مند گشته اند.

وای بر گروهی که فضیلت و برتری آنها را تکذیب کرده، رشته پیوسته میان من و ایشان را قطع نمایند، خداوند شفاعت مرا شامل آنان نفرماید.

* * *

ص: ۶

« شیعه » از نظر لغت به معنی پیرو، یار و انصار است، و ریشه آن از « مشایعت » به معنی اطاعت و پیروی کردن است این واژه اختصاصاً در مورد افرادی به کار می رود که پیرو امیرمؤمنان علی علیه السلام و فرزندان معصوم آن حضرت هستند و به امامت آنها اعتقاد دارند تا آنجا که اگر واژه شیعه بدون قید و شرط اضافی به کار برده شود و قرینه ای در کار نباشد، اذهان منحصرأً به این افراد معطوف می شود که قائل به امامت ائمه معصومین علیهم السلام هستند.

ازهری می نویسد، « ... الشَّيْعَةُ قَوْمٌ يَهُوون هوى عتره النَّبِيِّ صلى الله عليه و آله وسلم و يوالونهم ».

یعنی: شیعه گروهی هستند که به عترت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم عشق می ورزند و ولایت آنها را پذیرفته اند.

شهرستانی در « ملل و نحل » می نویسد: « الشَّيْعَةُ هم الَّذِينَ شايَعُوا عَلِيًّا رضى الله عنه على الخصوص وقالوا بامامته و خلافته نَصًّا و وصيته إِمًّا جليًّا و إِمًّا خفيًّا و اعتقدوا أنَّ الإمامه لا تخرج من أولاده ».

یعنی: شیعه کسانی هستند که بالخصوص از علی علیه السلام پیروی کرده، به امامت و خلافت او بر اساس وصیت و نصّ پیامبر به صورت آشکار و پنهان، معتقد شده، و معتقد هستند که هرگز امامت از فرزندان او بیرون نمی رود. (۱)

ابن خلدون در مقدمه «العبر» می نویسد: «شیعه از لحاظ لغوی به معنی یاران و پیروان است و در اصطلاح فقهاء و متکلمین _ اعم از پسینیان و پیشینیان _ بر پیروان علی علیه السلام و فرزندانش اطلاق می گردد. (۲)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (۳) که در قرن سوم هجری می زیست، در کتاب «فرق الشیعه» می نویسد:

«جميع اصول الفرق اربع فرق: الشیعه و المعتزله و المُرَجعه و الخوارج، فالشیعه هم فرقه علی بن ابیطالب علیه السلام المسمون بشیعه علیّ فی زمان النبّی و ما بعده، معروفون بانقطاعهم الیه و القول بإمامته، منهم: المقداد بن الأسود و سلمان الفارسی و ابوذر جندب بن جناده الغفاری و عمّار بن یاسر و من وافقه مودّته مودّه علیّ علیه السلام و هم أوّل من سمّی باسم التّشیع من هذه الامّه، لأن اسم التّشیع قديماً لشیعه ابراهيم و موسی و عیسی و الأنبياء صلوات الله عليهم اجمعين».

ترجمه: اساس فرقه ها چهار فرقه اند: شیعه، معتزله، مُرَجعه و خوارج.

ص: ۸

۱-۱. الملل والنحل، ج ۱، ص ۱۴۶.

۲-۲. مقدمه ابن خلدون، ص ۱۳۸.

۳-۳. ابو محمد حسن بن موسی نوبختی از دانشمندان و متکلمین اسلام است که دارای تصانیف بسیاری است که حدود چهل کتاب است.

شیعه فرقه علی بن ابیطالب علیه السلام است که به نام شیعه علی علیه السلام در زمان پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم و پس از آن نامیده می شدند، و مشهور در دل بستگی کامل به علی علیه السلام و اعتقاد به امامت او هستند، که از آنهاست: مقداد بن اسود، سلمان فارسی، ابوذر غفاری، عمار بن یاسر و کسانی که مؤدّت علی علیه السلام را دارا بوده اند. آنها اولین کسانی بودند که به نام تشیّع در میان این امت نامیده شدند زیرا اسم تشیّع در قدیم نام شیعه ابراهیم و موسی و عیسی و انبیاء دیگر – صلوات الله علیهم اجمعین – بود. (۱)

ابو حاتم سهل بن محمد سجستانی (۲) (متوفای ۲۵۰ هجری) در کتاب «الزّینه» می نویسد: «انّ لفظ الشّیعه علی عهد رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم کان لقب اربعه من الصّحابه: سلمان الفارسی و ابی ذرّ الغفاری و المقداد بن الأسود و عمار بن یاسر».

ترجمه: لفظ شیعه در زمان رسول خدا لقب چهار نفر از اصحاب بود: سلمان فارسی، ابوذر غفاری، مقداد بن اسود و عمار بن یاسر.

برخی از نویسندگان نادان یا مغرض در گذشته و حال تشیّع را مانند سایر مذاهب اسلامی نتیجه در گیریهای سیاسی دانسته اند، و برخی آن را نتیجه بحثهای کلامی و در گیریهای فکری پنداشته اند، آنگاه به جستجوی مبدأ ظهور آن در جامعه اسلامی برخاسته اند. ولی اگر آنها به دیده انصاف و تحقیق می نگریستند به خوبی در می یافتند که تشیّع در

ص: ۹

۱-۱. فرق الشّیعه ، ص ۱۷ .

۲-۲. ابو حاتم سهل بن محمد بن عثمان سجستانی از دانشمندان لغوی و علوم قرآنی بود که در بصره سکنی داشت و عالم آنجا محسوب می شد.

زمان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم پایه ریزی شد و در حقیقت مبدأ تاریخ تشیع همان مبدأ تاریخ اسلام است؛ و پیامبر اکرم از همان روز اول رسالت خویش بذر تشیع را در نهال اسلام پاشیدند، و تا هنگامیکه دعوت پروردگار را اجابت فرمودند پیوسته این نهال پاکیزه را آبیاری فرموده، پایه های آنرا مستحکم کردند.

هنگامیکه آیه « وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ » نازل شد، نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بنی هاشم را گرد آورد و به آنها هشدار داد، فرمود: « أَيْكُمْ يُؤَاذِرُنِي لِيَكُونَ أَخِي وَ وَاثِي وَ وَزِيرِي وَ وَصِيِّي وَ خَلِيفَتِي فَيُكْمُ بَعْدِي » یعنی: « کدامیک از شما مرا یاری می دهد، تا برادر، وارث و وزیر من، و بعد از من وصی و خلیفه و جانشینم در میان شما باشد » هیچیک از حاضران به درخواست آن حضرت جز علی مرتضی علیه السلام پاسخ مثبت نداد. رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم به آنها فرمود: « هَذَا أَخِي وَ وَاثِي وَ وَزِيرِي وَ وَصِيِّي وَ خَلِيفَتِي فَيُكْمُ بَعْدِي فَاسْمَعُوا لَهُ وَ أَطِيعُوا ».

یعنی: این علی علیه السلام برادر، وارث، وزیر، وصی و جانشین من بعد از من در میان شماست، به امر او گوش فرا دهید و از او فرمان برید. (۱)

ص: ۱۰

۱-۱. تاریخ طبری، ج ۲، ص ۳۱۹، تفسیر طبری جزء ۱۹، ص ۷۴، شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید جزء ۱۳، ص ۲۱۰، الکامل فی التاریخ، ج ۲، ص ۶۲، لباب التأویل، ج ۴، ص ۳۷۲، الدرّ المنثور، ج ۵، ص ۹۷، الخصائص الکبری، ج ۱، ص ۱۲۳، کنز العمال، ج ۱۳، ص ۱۱۴، حدیث ۳۶۳۷۱ و ص ۱۳۱ حدیث ۳۶۴۱۹، منتخب الکنز، ج ۵، ص ۴۱، البدایه و النهایه جزء ۳، ص ۴۰، شواهد التنزیل جزء ۱، ص ۳۷۲، حدیث ۵۱۴، تاریخ امیرالمؤمنین علیه السلام لابن عساکر، ج ۱، ص ۱۰۱، حدیث ۱۳۸، حبیب السیر، ج ۱، جزء ۳، ص ۳۰۹، عاقولی در الرّصف، ج ۱، فصل ۱، ص ۴۱، دلائل النبوه جزء ۲، فصل ۲۶، ص ۳۶۴، قصص أعلام الإسلام، ص ۶، سبل الهدی، ج ۲، باب ۶، ص ۴۳۴، ثعلبی در الکشف و البیان، ج ۳، ص ۱۶۴، حلبی در انسان العیون، ج ۱، باب ۲۴، ص ۲۸۵، حموی در فرائد السیمطین، ج ۱، باب ۱۶، ص ۸۵، حدیث ۶۵، گنجی در کفایه الطالب باب ۵۱، ص ۸۹، نسائی در خصائص امیرالمؤمنین علیه السلام ص ۸۶، حدیث ۲۱، مسند احمد حنبل، ج ۱، ص ۱۵۹ و هیشمی در مجمع الزوائد، ج ۸، ص ۳۰۲.

بنابراین دعوت به تشیع و پیروی از ابوالحسن علی علیه السلام از سوی صاحب رسالت همگام و همزمان با دعوت به شهادتین صورت گرفته است.

* * *

عنوان « شیعه » از چه زمانی بر پیروان ائمه علیهم السلام اطلاق شد؟

شاید تصوّر کنیم، عنوان « شیعه » پس از گذشت مدّتی طولانی، از زمان ظهور اسلام بر پیروان اهل البیت علیهم السلام اطلاق شد، بدین معنا که دوستان اهل البیت علیهم السلام، هنگامی که رو به فزونی نهادند و در سرزمینهای مختلف پراکنده شدند، این عنوان بدانها منسوب گشت تا از سایرین ممتاز و مشخص شوند. لکن این تصوّر درست نیست، زیرا اگر در احادیث نبوی به جستجو و تحقیق بپردازیم به روشنی می یابیم که اختصاص این عنوان به پیروان امیرالمؤمنین علیه السلام و اهل البیت علیهم السلام همراه و همزمان با همان روزی که اسلام طلوع کرد، می باشد و شاخ و برگ بارور آن، مربوط به همان دورانی است که نهال آن غرس شد و سرانجام به این نتیجه می رسیم که شارع مقدّس اسلام این نام و عنوان را بر پیروان ائمه معصومین علیهم السلام وضع کرده است.

ص: ۱۱

مطالبی که در این نوشتار از نظر شما می گذرد، فروغهایی از احادیث نورانی پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله وسلم است که در اختیار شما خواننده گرامی قرار می دهیم، تا این حقیقت تابناک را به صراحت بیان کنند.

در این احادیث نبوی که همگی از طریق اهل سنت با سلسله اسناد معتبر روایت شده اند، کلمه « شیعه » به وسیله شخص رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بر پیروان امیرمؤمنان علیه السلام و دیگر امامان اهل بیت علیهم السلام اطلاق گردیده است:

ص: ۱۲

خوارزمی از جابر روایت کرده که جابر گفت: ما در خدمت پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم بودیم که علی بن ابیطالب علیه السلام وارد شد، پیغمبر خدا فرمود: «برادرم به سوی شما آمد» سپس رو به کعبه کرد و دستش را بر کعبه زد و فرمود:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ هَذَا وَشِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِزُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ثم قال: «إِنَّهُ أَوْلَكُمْ إِيمَانًا مَعِيَ، وَ أَوْفَاكُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ، وَ أَقْوَمُكُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ، وَ أَعْدَلُكُمْ فِي الرِّعَايَةِ، وَ أَقْسَمُكُمْ بِالسَّوَابِ، وَ أَعْظَمُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَزِيَّةً.»

«قسم به کسیکه جانم در دست اوست مسلماً این (علی علیه السلام) و پیروان او رستگاران در روز قیامت هستند». سپس فرمود: «مسلماً او اول کسی است که از میان شما به من ایمان آورد، او وفادارترین شما به پیمان خداست، او قیام کننده ترین شما به امر خداست، او عادلترین شما در بین رعیت است، او بهترین تقسیم کننده بالسویه است، او با عظمت ترین شما در نزد خداوند است.»

جابر گفت: در این وقت بود که آیه شریفه «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ»: «بدرستی که کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند آنها بهترین مردمانند» نازل شد. اصحاب پیامبر هنگامیکه علی علیه السلام وارد می شد می گفتند: «قد جاء خير البريه»؛ «بهترین مردمان آمد» (۱).

ص: ۱۳

خوارزمی از طریق حافظ ابن مردویه از یزید بن شراحیل انصاری نویسنده (منشی) علی علیه السلام روایت کرده است که گفت: از علی علیه السلام شنیدم که می فرمود: رسول خدا برایم حدیث گفت و حال آنکه پیامبر به سینه ام تکیه کرده بود، فرمود:

« أَيْ عَلِيُّ أَلَمْ تَسْمَعْ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى: « إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ » (۱) أَنْتَ وَشِيعَتُكَ، وَمَوْعِدِي وَمَوْعِدُكُمْ الْحَوْضُ، إِذَا جَاءَتِ الْأُمَّمُ تُدْعَوْنَ عُرًّا مُحَجَّلِينَ ».

« ای علی آیا نشنیدی قول خدای تعالی را که می فرماید « إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ » آنها تو و شیعیان تو هستند، وعده گاه من و شما حوض کوثر است، هنگامیکه امتها برای حسابرسی بیایند شما با عنوان « آبرومندان » و « روسفیدان » خوانده می شوید. (۲)»

ص: ۱۴

-
- ۱-۱. تفسیر آیه شریفه «ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البريه» به امير المؤمنين عليه السلام و شيعیان آن حضرت منحصر به يك حدیث نیست به دلیل اهمیت این مطلب ما چند حدیث در تفسیر این آیه ذکر کردیم.
- ۲-۲. مناقب خوارزمی، ص ۱۸۷، و گنجی در کفایه الطالب، ص ۱۱۹.

ابن صَبَّاحِ مالکی از ابن عَبَّاسِ روایت کرده است که گفت: وقتی آیه « إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ » نازل گردید رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم به علی علیه السلام فرمود:

« هُوَ أَنْتَ وَشِيعَتُكَ، تَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْتَ وَهُمْ رَاضِينَ مَرْضِيَيْنَ وَ يَأْتِي أَعْدَاؤُكَ غَضَابًا مُقْمَحِينَ ».

« منظور این آیه تو و شیعیان تست، در روز قیامت تو با آنها به پیشگاه خدا می آید، در حالیکه از خدا خوشنود هستی و خدا نیز از شما خوشنود می باشد، و دشمنان تو می آیند در حالیکه خشمگین بوده و لگام بر دهان دارند و یا سرشان را به خاطر تنگی غل به بالا گرفته اند.» (۱)

ص: ۱۵

حافظ جمال الدین زرنندی از ابن عباس روایت کرده است که هنگامیکه نازل شد: « اِنَّ الدِّينَ اٰمَنُوۡا ... » پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم به علی علیه السلام فرمود:

« هُوَ اَنْتَ وَ شِيعَتُكَ، تَأْتِي اَنْتَ وَ شِيعَتُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَاضِيْنَ مَرْضِيْنَ وَ يَأْتِي عَدُوُّكَ (غَضَبَانًا) غَضَابًا مُّقْمَحِيْنَ »

« مراد آیه ، تو و شیعیان تست؛ در روز قیامت تو با شیعیانت می آیی در حالیکه از خدا راضی هستید و خدا نیز از شما راضی است، و دشمن تو می آید در حالیکه خشمگین است و دستهایشان بر گردنشان بسته است ».

علی علیه السلام عرض کرد: دشمن من کیست؟ پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« مَنْ تَبَرَّأَ مِنْكَ وَ لَعَنَكَ »

« کسی که از تو بیزاری جوید و تو را لعن کند »

سپس رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« وَ مَنْ قَالَ: رَحِمَ اللّٰهُ عَلَيَّ، رَحِمَهُ اللّٰهُ ».

« هر کس بگوید: « رحمت خدا بر علی علیه السلام » خداوند او را رحمت خواهد کرد ».^(۱)

ص: ۱۶

۱-۱. زرنندی در نظم درالسمطين ، ص ۹۲، سيد شهاب الدين احمد در توضيح الدلائل ، ص ۳۳۶.

پیامبر خدا به علی علیه السلام فرمود:

« أَنْتَ وَ شِيعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ »

« تو و شیعیانت در بهشت خواهید بود. » (۱)

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم به علی علیه السلام فرمود:

« يَا عَلِيُّ إِنَّ اللَّهَ - قَدْ غَفَرَ لَكَ (۲) وَ لِدَرْيَتِكَ وَ لَوْلَدِكَ وَ لِأَهْلِكَ وَ شِيعَتِكَ وَ لِمُجِبِي شِيعَتِكَ ».

« ای علی مسلماً خدا تو را و ذریه، فرزندان، اهل، شیعیان و دوستاران شیعیانت را آمرزیده است. » (۳)

ص: ۱۷

۱-۱ . تاریخ بغداد، ج ۱۲ ، ص ۲۸۹.

۲-۲ . روشن است که این عبارت منافی با مقام عصمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نیست چنانکه مثل این کلام درباره پیامبر اکرم در قرآن کریم ذکر شده: « لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ مَا تَأَخَّرَ » [فتح ، ۲] و معنی این حدیث همانند تفسیر آن آیه است.

۳-۳ . الصّواعق المحرّقه ، ص ۹۶ ، ۱۳۹ و ۱۴۰.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دُعِيَ النَّاسُ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ أُمَّهَاتِهِمْ إِلَّا هَذَا (يعني: علياً) وَشِيعَتُهُ فَإِنَّهُمْ يُدْعَوْنَ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ لِصِحَّةِ وِلَادَتِهِمْ ».

« هنگامیکه روز قیامت بپا شود، مردم به نام هایشان و نام های مادرانشان خوانده می شوند، الا این (یعنی: علی علیه السلام) و شیعیانش که آنها به نام هایشان و نام های پدرانشان خوانده می شوند، زیرا ولادت آنها صحیح (و پاکیزه) بوده است.» (۱)

ص: ۱۸

۱-۱. مروج الذهب، ج ۲، ص ۵۱.

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم (به علی علیه السلام) فرمود:

« أَنْتَ أَوَّلُ دَاخِلِ الْجَنَّةِ مِنْ أُمَّتِي وَإِنَّ شَيْعَتَكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مَسِيرُورُونَ مُبَيَّنَّةٌ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي، أَشْفَعُ لَهُمْ فَيَكُونُونَ عَدَاءً فِي الْجَنَّةِ جِيرَانِي.»

« تو اولین کسی هستی که از امت من وارد بهشت می شوی، و شیعیان تو بر منبرهایی از نور قرار خواهند داشت، در حالیکه شادمان و سپیدرو پیرامون من هستند، من برای آنها شفاعت می کنم و آنها فردا در بهشت همسایه منند.» (۱)

ص: ۱۹

۱-۱. مجمع الزوائد، ج ۹، ص ۱۳۱ و کفایه الطالب، ص ۱۳۵.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« أَنَا الشَّجَرَةُ وَ فَاطِمَةُ فَرْعُهَا وَ عَلِيٌّ لِقَاحُهَا وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ ثَمَرَتُهَا وَ شَيْعَتُنَا وَ رَقَّتُهَا وَ أَضْلُ الشَّجَرَةِ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ وَ سَائِرُ ذَلِكَ فِي سَائِرِ الْجَنَّةِ ».

« من درختی هستم که فاطمه شاخه آن است، و علی مایه باروری آن، حسن و حسین میوه آن و شیعیان ما برگهای آن هستند، اصل درخت در جنت عدن است و باقی آن در قسمتهای دیگر بهشت ». (۱)

ص: ۲۰

۱-۱. مستدرک حاکم، جزء ۳، ص ۱۶۰، تاریخ ابن عساکر، ج ۴، ص ۳۱۸، محب الدین در الریاض النضره، ج ۲، ص ۲۵۳، ابن صباغ در الفصول المهمه، ص ۱۱ و الصفوری در نزهه المجالس، ج ۲، ص ۲۲۲.

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در خطبه ای فرمودند:

« أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ أَبْغَضَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ حَشَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَهُودِيًّا »

« ای مردم هر کس ما اهل بیت را دشمن بدارد، خدا در روز قیامت او را یهودی محشور می کند »

جابر بن عبدالله گفت: ای پیغمبر خدا! اگر چه روزه بگیرد و نماز بخواند؟ حضرت فرمود:

« وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ، اِخْتَجَرَ بِذَلِكَ مِنْ سَيْفِكَ دَمِهِ وَأَنْ يُؤَدَّى الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدَيْهِمْ صَاغِرُونَ، مَثَلٌ لِي أُمَّتِي فِي الطَّيْنِ فَمَرَّ بِي أَصْحَابُ الرِّايَاتِ فَاسْتَعْفَوْتُ لِعَلِّي وَشِيعَتِهِ ».

« ولو اینکه روزه بگیرد و نماز بخواند و گمان کند که مسلمان است؛ به سبب اسلام ریختن خون او منع شده و از او با ذلت جزیه گرفته نمی شود، امت من در عالم طینت برایم مجسم شدند؟ صاحبان پرچمها بر من گذشتند ولی من (تنها) برای علی و شیعیانش طلب آمرزش کردم ». (۱)

ص: ۲۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

«شَفَاعَتِي لِأُمَّتِي مَنْ أَحَبَّ أَهْلَ بَيْتِي وَهُمْ شِيعَتِي».

« شفاعت من برای امتم مخصوص کسانی است که اهل بیت من را دوست داشته باشند و تنها آنها شیعه و پیرو منند ». (۱)

ص: ۲۲

۱-۱. تاریخ بغداد، ج ۲، ص ۱۴۶.

ابن حجر به اسنادش از ابن عباس روایت کرده است که آیه «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْعِبَرِيَّةِ» هنگامیکه نازل شد پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم به علی علیه السلام فرمود:

«هُوَ أَنْتَ وَ شِيعَتُكَ تَأْتِي أَنْتَ وَ شِيعَتُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَاضِينَ مَرْضِيَيْنَ، وَيَأْتِي عَدُوَّكَ غَضَبَانًا مُقْمَحِينَ»

«مراد این آیه تو و شیعیان تواند، در روز قیامت تو و شیعیانت می آید در حالیکه از خدا خوشنودید و خدا هم از شما خوشنود است، و دشمنت می آید در حالیکه خشمگین و دستهایشان بر گردنشان بسته است.»

علی علیه السلام عرض کرد: دشمن من کیست؟ حضرت فرمود:

«مَنْ تَبَرَّأَ مِنْكَ وَ لَعَنَكَ»

«هر کس که از تو بیزاری جوید و تو را نکوهش کند.»

بعد فرمود:

«وَ خَيْرُ السَّابِقِينَ إِلَى ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، طُوبَى لَهُمْ»

«خوشا به حال بهترین سبقت گیرندگان به سایه عرش در روز قیامت»

گفته شد: ای رسول خدا آنان کیانند؟ حضرت فرمود:

«شِيعَتُكَ يَا عَلِيُّ وَ مُحِبُّوْكَ».

«شیعه تو ای علی و محبانت» (۱).

ص: ۲۳

ابن حجر در کتاب صواعقش از ام سلمه روایت می کند که گفت: شبی که پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم پیش من بود فاطمه سلام الله علیها خدمت حضرت آمد و پشت سر ایشان حضرت علی علیه السلام وارد شد، پیامبر فرمود:

« يَا عَلِيُّ أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ فِي الْجَنَّةِ أَنْتَ وَشِيعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ ».

« ای علی تو و اصحابت در بهشتید؛ تو و شیعیانت در بهشت خواهید بود. » (۱)

ص: ۲۴

۱- ۱. الصواعق المحرقة ، ص ۱۶۱ .

زمخشری در ربیع الأبرار از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت می کند که فرمود:

« يَا عَلِيُّ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَخَذْتُ بِحُجْرَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَخَذْتُ أَنْتَ بِحُجْرَتِي وَأَخَذَ وُلْدُكَ بِحُجْرَتِكَ وَأَخَذَ شِيعَةُ وُلْدِكَ بِحُجْرِهِمْ فَتَرَى أَيْنَ يُؤْمَرُ بِنَا ».

« ای علی وقتی روز قیامت بپا شود من ذیل عنایت خدا را می گیرم و تو دامن مرا و فرزندان تو دامان تو را و شیعه فرزندان تو دامان آنها را، آنگاه در انتظار آن خواهیم بود که دستور دهند ما را به کجا برند. » (۱)

ص: ۲۵

۱-۱. ربیع الأبرار، ج ۱، ص ۸۰۸.

مغازلی به سندش از انس بن مالک روایت کرده است که انس گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« يَدْخُلُونَ مِنْ أُمَّتِي الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفَ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ »

«از امت من هفتاد هزار نفر وارد بهشت می گردند که حساب و بازپرسی در مورد آنها به عمل نمی آید.»

آنگاه رو کرد به علی علیه السلام و فرمود:

« هُمْ شِيعَتُكَ وَأَنْتَ إِمَامُهُمْ ».

« اینان شیعیان تو هستند و تو امام و رهبر آنها می باشی ».(۱)

ص: ۲۶

مغازلی از کثیر بن زید روایت کرده است که گفت: اعمش بر منصور دوانیقی وارد شد وقتی چشمش به اعمش افتاد به او گفت: ای سلیمان بیا صدر مجلس بنشین، اعمش گفت: من خود هر جا بنشینم آنجا صدر است. تا آنجا که ضمن گفتگوش یاد آور شد که حدیث کرد مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم و فرمود:

« أَتَانِي جَبْرَيْلُ أَنْفًا فَقَالَ: تَحْتَمُوا بِالْعَقِيقِ فَإِنَّهُ أَوَّلُ حَجَرٍ شَهِدَ لِلَّهِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَلِيَّ بِالنَّبُوَّةِ وَ لِعَلِيِّ بِالْوَصِيَّةِ وَ لَوْلَدِهِ بِالْإِمَامَةِ وَ لِشِيعَتِهِ بِالْجَنَّةِ ».

« همین لحظاتی پیش جبرئیل نزد من آمد گفت: انگشتان خود را با انگشتری عقیق بیارائید، زیرا عقیق نخستین سنگی است که برای خدا به وحدانیت، برای من به نبوت، برای علی علیه السلام به وصایت و خلافت، برای فرزندانش به امامت و برای شیعیان علی علیه السلام به بهشت گواهی داده است.» (۱)

ص: ۲۷

مغازلی به سندش از سلمان فارسی روایت کرده است که او از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت نموده که آن حضرت فرمود:

« يَا عَلِيُّ تَخْتَمُ بِالْيَمِينِ تَكُنُ مِنَ الْمَقْرَبِينَ »

« ای علی انگشتری را در انگشت دست راست خود قرار ده که به سبب آن از زمره مقربین بشمار روی »

عرض کرد یا رسول الله مقربین چه کسانی هستند؟ فرمود:

« جِبْرَائِيلُ وَ مِيكَائِيلُ »

« جبرئیل و میکائیل »

عرض کرد: با چه انگشتری دستم را بیار آیم؟ فرمود:

« بِالْعَقِيقِ الْأَخْمَرِ فَإِنَّهُ جَبَلٌ أَقْرَبُ لِلَّهِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَ لِي بِالنُّبُوَّةِ وَ لَكَ بِالْوَصِيَّةِ وَ لُوُلْدِكَ بِالْإِمَامَةِ وَ لِمِ جُنَيْكَ بِالْجَنَّةِ وَ لِشَيْعَتِكَ وَ شَيْعِهِ وَ لِدِكَ بِالْفِرْدَوْسِ ».

« با انگشتر عقیق سرخ، زیرا عقیق کوهی است که برای خدا به وحدانیت، برای من به نبوت، برای تو، به وصایت و خلافت، برای فرزندان تو به امامت، برای دوستداران تو به بهشت و برای شیعیان تو به فردوس اقرار کرده است. » (۱)

ص: ۲۸

أخطب خوارزم به سلسله سند از ابن عباس روایت کرده است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم در خانه اش بود که علی بن ابیطالب علیه السلام در بامداد نزد حضرت رفت، وی دوست داشت که در رسیدن به محضر رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم هیچ کس بر او پیشی نگیرد، علی علیه السلام وارد شد در حالیکه پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم در صحن خانه بود و سرش در دامن دحیه بن خلیفه کلبی قرار داشت علی علیه السلام فرمود: خدا تو را از طرف ما اهل بیت جزای خیر دهد. دحیه عرض کرد: من تو را دوست می دارم و برایت در نزد من مدحی است که تو را بدان آگاه می کنم: تو امیر مؤمنان، پیشوای آبرومندان و روسپیدانی، تو سرور فرزندان آدم در روز قیامت هستی ... لوای حمد در آن روز به دست تست، تو و شیعیانت با پیامبر و حزبش شتابان به سوی بهشت می روید، مسلماً کسی که ولایت تو را پذیرفت رستگار شد، نومید و زیانکار کسی است که با تو دشمنی کرد، دوستاران محمد صلی الله علیه و آله وسلم دوستاران تو اند، و دشمنان ترا هیچگاه شفاعت محمد صلی الله علیه و آله وسلم در بر نمی گیرد، نزدیک من شو ای برگزیده خدا. سپس سر پیامبر را گرفت و در دامان علی علیه السلام گذاشت و رفت. بعد پیامبر سرش را بلند کرد و فرمود: « این همه چیست؟ » علی علیه السلام جریان را بازگو کرد. پیغمبر فرمود:

« يَا عَلِيُّ لَيْسَ هُوَ دِحْيَةَ الْكَلْبِيِّ، هُوَ جَبْرَائِيلُ، سَمَّاكَ بِاسْمِ

سَمَّاكَ اللَّهُ بِهِ وَهُوَ الَّذِي أَلْقَى مَحَبَّتَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ وَرَهْبَتَكَ فِي صُدُورِ الْكَافِرِينَ.

« ای علی، او دحیه کلبی نبود، بلکه جبرئیل بود که تو را به اسمی نامید که خدا تو را بدان نامیده است، و خداست که محبت تو را در سینه های مؤمنین افکنده، و ترس از تو را در سینه های کافرین قرار داده است.» [\(۱\)](#)

ص: ۳۰

۱-۱. مناقب خوارزمی، ص ۲۳۱.

حاکم نیشابوری به سندش از زید بن ارقم روایت کرده که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَحْيِيَ حَيَاتِي وَ يَمُوتَ مَوْتِي، وَ يَسْكُنَ جَنَّةَ الْخُلْدِ الَّتِي وَ عَدَنِي رَبِّي، فَلْيَتَوَلَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِيطَالِبٍ فَإِنَّهُ لَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ هُدًى، وَ لَنْ يُدْخِلَكُمْ فِي ضَلَالَةٍ ».

« هر کس می خواهد مانند من زندگی کند و مثل من بمیرد، و در جنت خلدی که پروردگارم مرا وعده داده است ساکن گردد، باید ولایت علی بن ابیطالب را بپذیرد، که مسلماً او شما را از هدایت خارج نمی کند و در گمراهی داخل نمی گرداند [\(۱\)](#).»

ص: ۳۱

۱-۱. المستدرک علی الصحیحین، ج ۳، ص ۱۲۸ و کنز العمال، ج ۱۱، ص ۶۱۱.

خوارزمی به اسناد خویش از موسی بن جعفر علیه السلام از پدراناش از امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام روایت کرده است که فرمود: رسول خدا فرمودند:

« لَمَّا أُدْخِلْتُ الْحَجَّ نَهَ رَأَيْتُ فِيهَا شَجَرَةً تَحْمِلُ الْحُلِيَّ وَالْحُلَّ، أَسْفَلُهَا خَيْلٌ، وَأَوْسَطُهَا حُورُ الْعَيْنِ، وَفِي أَعْلَاهَا الرِّضْوَانُ، قُلْتُ يَا جَبْرَائِيلَ لِمَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةُ؟ قَالَ: هَذِهِ لِابْنِ عَمِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا أَمَرَ اللَّهُ الْخَلِيقَةَ بِالْدُّخُولِ إِلَى الْحَجِّ نَهَ يُؤْتَى بِشِيعَةِ عَلِيٍّ حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِمْ إِلَى هَذِهِ الشَّجَرَةِ، فَيَلْبَسُونَ الْحُلَّ وَالْحُلَّ، وَيَرْكَبُونَ الْخَيْلَ الْبُلْقَ، وَيُنَادِي مُنَادٍ هَؤُلَاءِ شِيعَةُ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَبَرُوا فِي الدُّنْيَا عَلَى الْإِذَى فَحُبُّوا الْيَوْمَ ».

« هنگامیکه داخل بهشت شدم در آن درختی دیدم که زیورها و حُلّه هایی را حمل می کند در پایین آن درخت اسبانی به رنگهای سیاه و سفید قرار داشتند، و در وسط آن حورالعین و در بالای آن رضوان جای داشت. گفتم: ای جبرئیل این درخت از آن کیست؟ گفت: از آن پسر عمویت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام . هنگامیکه خدا خلق را به وارد شدن در بهشت امر کند، شیعه علی علیه السلام آورده می شوند تا اینکه به این درخت می رسند، در آن هنگام از آن زیورها و لباسهای گرانبها می پوشند و بر آن اسبان

سیاه و سفید سوار می شوند، منادی ندا می دهد که: اینها شیعه علی بن ابیطالب علیه السلام هستند، که در دنیا بر اذیتها صبر کردند و امروز چنین مقامی به آنها عطا شده است» (۱).

ص: ۳۳

۱-۱. مناقب خوارزمی، ص ۳۲.

خوارزمی روایت کرده است به اسناد خویش از جعفر بن محمد علیه السلام، از پدرش، از علی بن حسین علیه السلام، از پدرش، که فرمود: رسول خدا فرمودند:

« يَا عَلِيُّ مَثَلُكَ فِي أُمَّتِي مَثَلُ الْمَسِيحِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ، اِفْتَرَقَ قَوْمُهُ ثَلَاثَ فِرَقٍ: فِرْقَةٌ مُؤْمِنُونَ، وَ هُمْ الْحَوَارِيُّونَ، وَ فِرْقَةٌ عَادُوهُ، وَ هُمْ الْيَهُودُ، وَ فِرْقَةٌ غَلَوْا فِيهِ، فَخَرَجُوا مِنَ الْإِيمَانِ، وَ إِنَّ أُمَّتِي سَيَفْتَرِقُ فِيكَ ثَلَاثَ فِرَقٍ: فِرْقَةٌ شِيعَتُكَ، وَ هُمْ الْمُوْمِنُونَ، وَ فِرْقَةٌ أَعْدَاؤُكَ، وَ هُمْ النَّاكِثُونَ، وَ فِرْقَةٌ غَلَوْا فِيكَ، وَ هُمْ الْحِجَابُونَ الصَّالُونَ، فَأَنْتَ يَا عَلِيُّ وَ شِيعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ، وَ مُجِبُّوا شِيعَتِكَ فِي الْحِجَابِ، وَ عَدُوُّكَ وَالْغَالِي فِي النَّارِ ».

« ای علی مثل تو در میان امت من مثل حضرت مسیح عیسی بن مریم است، که قومش به سه فرقه تقسیم شدند: فرقه ای که به او ایمان آوردند و آنها حواریون اویند، و فرقه ای که با او دشمنی کردند و آنها یهودند، و فرقه ای که درباره او غلو کردند و از ایمان خارج شدند. مسلماً امت من نیز درباره تو به سه فرقه تقسیم می شوند: فرقه ای که شیعه تو هستند و آنها مؤمنین هستند، و فرقه ای که دشمن تو هستند و آنها ناکثین (پیمان شکنان) هستند، و فرقه ای که درباره تو غلو می کنند و آنها منکرین و گمراهانند، پس تو ای علی و شیعیانت در بهشت خواهید بود، محبین شیعیان تو نیز در بهشت هستند و دشمن تو و غالی در حقّ به تو در آتش است. » (۱)

ص: ۳۴

خوارزمی به اسناد خویش از انس روایت کرده است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُنَادُونَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسَبْعَةِ أَسْمَاءَ: يَا صَدِّيقُ، يَا دَالُّ، يَا عَابِدُ، يَا هَادِي، يَا مَهْدِيَّ، يَا فَتَى، يَا عَلِيَّ! مَرُّ أَنْتَ وَشِيعَتُكَ إِلَى الْجَنَّةِ بِغَيْرِ حِسَابٍ ».

« هنگامیکه روز قیامت شود علی بن ابیطالب علیه السلام را به هفت اسم صدا می کنند: یا صدیق (بسیار راستگو) یا دال (راهنما) یا عابد (عبادت کننده) یا هادی (هدایت کننده) یا مهدی (هدایت شده) یا فتی (جوانمرد) یا علی (بلند مرتبه)، تو و شیعیانت بدون حساب به سوی بهشت بروید.» (۱)

ص: ۳۵

حموینی به اسنادش روایت کرده و گفته است: مرا خبر داد پیشوای عالم شرف الدین اشرف بن محمد حسینی مدائنی به این روایت و با این اسناد عالی و متصل ... تا سید کزار، قسیم جنت و نار، اسدالله الغالب: علی بن ابیطالب علیه السلام که فرمود: رسول خدا فرمودند:

« يَا عَلِيُّ إِنَّ اللَّهَ غَفَرَ لَكَ وَ لَاءَ هَلِكُكَ وَ لِشِيعَتِكَ وَ لِمَجِبِي شِيعَتِكَ وَ مُجِبِي شِيعَتِكَ فَأَبْشِرْ فَإِنَّكَ الْإِنْفُوعُ الْبَطِينُ، مَنْزُوعٌ مِنَ الشُّرُوكِ بَطِينٌ مِنَ الْعِلْمِ ».

« یا علی! بدرستی که خدا تو، اهل، شیعیان، دوستاران شیعیان، و دوستاران دوستاران شیعیان را آمرزیده است، پس بر تو بشارت باد بدرستی که تو پاک و پاکیزه از شرک و مملو و سرشار از علم هستی. » (۱)

ص: ۳۶

ابن مغزلی به اسنادش از جعفر بن محمد علیه السلام روایت کرده است که فرمود: حدیث کرد مرا محمد بن علی علیه السلام ، از علی بن حسین بن علی علیه السلام ، از علی بن ابیطالب علیه السلام از رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم که فرمود:

«يا عَلِيُّ إِنَّ شِيعَتَنَا يَخْرُجُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى مَا بِهِمْ مِنَ الْعُيُوبِ وَالذُّنُوبِ، وَجُوهُهُمْ كَالْقَمَرِ فِي لَيْلَةِ الْبَدْرِ وَقَدْ فُرِجَتْ عَنْهُمْ الشَّدَائِدُ وَسِيَّهَلَّتْ لَهُمُ الْمَوَارِدُ، وَأَعْطُوا الْأَمْنَ وَالْأَمَانَ وَارْتَفَعَتْ عَنْهُمْ الْأَحْزَانُ، يَخَافُ النَّاسُ وَلَا يَخَافُونَ، وَيَحْزَنُ النَّاسُ وَلَا يَحْزَنُونَ، شُرُكُ نِعَالِهِمْ تَتَلَاأُ نُورًا، عَلَى نُوقٍ بِيضٍ لَهَا أَجْنِحَةٌ، قَدْ ذُلَّتْ مِنْ غَيْرِ مَهَانَةٍ، وَنَجَبَتْ مِنْ غَيْرِ رِيَاضَةٍ، أَعْنَاقُهَا مِنْ ذَهَبٍ أَحْمَرَ، أَلْيُنُ مِنَ الْحَرِيرِ، لِكِرَامَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ.»

« ای علی بدرستیکه شیعیان ما از قبورشان در روز قیامت با آنچه از عیوب و گناهان دارند، خارج می شوند، در حالیکه صورت‌هایشان مانند ماه شب چهارده است، و شدائد از آنها برطرف شده، و راههای ورود برایشان آسان گردیده، و به آنها امان داده شده، و احزان از آنها برطرف گردیده است، مردم می ترسند ولی آنها نمی ترسند، مردم محزون هستند و در آنها حزن راه ندارد، از بند کفشهای آنها نوری متلاً می شود، بر روی اشتران سفید قرار دارند، که برای آنها بالهائی است، و آن شترها

رام آنهايند، و بدون زحمت از آنها فرمان مي برند، گردنهای آنها از طلای سرخ و نرمتر از حریر است، و (این عطایا) به خاطر کرامت و ارزشی است که در پیشگاه خدا دارند» (۱).

ص: ۳۸

۱-۱. مناقب ابن مغزلی، ص ۲۹۶، حدیث ۳۳۹.

ابن عساکر به اسنادش روایت کرده است از ابی عبداللّه جعفر بن محمد الصّیّادق علیه السلام ، از محمد بن علی الباقر علیه السلام ، از پدرش علی بن الحسین علیه السلام ، از پدرش حسین بن علی علیه السلام ، از پدرش امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام که فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

« يَا عَلِيُّ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنْ قُبُورِهِمْ، لِبَاسِهِمُ النَّوْرُ، عَلَى نَجَائِبٍ مِنْ نُورٍ، أَرَمَّتْهَا يَوَاقِيتُ حُمْرٍ تَرْفُهُمُ الْمَلَايِكَةُ إِلَى الْمَحْشَرِ »

« ای علی هنگامیکه روز قیامت بپا شود، قومی از قبرهایشان خارج می شوند که لباسشان نور است، و بر مرکبهایی از نور قرار دارند که مهار آنها از یاقوت سرخ است، و ملائکه آنها را با شکوه به سوی محشر می برند »

علی علیه السلام عرض کرد پاک و منزّه و برتر است خدا، چقدر این قوم در پیشگاه خدا گرامی هستند؟ رسول خدا فرمود:

« يَا عَلِيُّ هُمْ أَهْلُ وِلَايَتِكَ وَ شِيعَتِكَ وَ مُحِبُّوكَ؛ يُحِبُّونَكَ بِحُبِّي، وَ يُحِبُّونِي بِحُبِّ اللَّهِ، وَ هُمُ الْفَائِزُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ».

« آنها همان اهل ولایت تو، شیعه و محبین تو، که تو را دوست دارند، به خاطر آنکه مرا دوست دارند، و مرا دوست دارند چون خدا را دوست دارند، و آنها رستگاران در روز قیامتند.» (۱)

ص: ۴۰

۱-۱. تاریخ دمشق، ج ۴۵، ص ۲۵۲.

احمد به اسنادش روایت کرده است از زید بن علی بن الحسین، از پدرش، از جدش، از علی علیه السلام که فرمود: به رسول خدا از حسد مردم به خویش شکایت کردم، رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ رَابِعَ أَرْبَعَةٍ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، أَنَا وَأَنْتَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَأَزْوَاجُنَا عَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شِمَائِلِنَا، وَذَرَارِينَا خَلْفَ أَزْوَاجِنَا، وَشِيعَتُنَا مِنْ وَرَائِنَا. »

« آیا نمی خواهی یکی از اولین چهار نفری باشی که داخل بهشت می شوند؛ (و آنها) من و تو و حسن و حسین (می باشیم)، همسران ما در طرف راست و چپ ما، و فرزندان ما پشت سر همسران ما قرار دارند، و شیعیان ما پشت سر ما هستند. » (۱)

ص: ۴۱

ابن عساکر به اسنادش روایت کرده است از یحیی بن عبدالله بن حسن، از پدرش، از جعفر بن محمد علیه السلام، از پدرشان، از جدشان، که فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« إِنَّ فِي الْفِرْدَوْسِ لَعَيْنًا أَمْحَى مِنَ الشَّهِيدِ وَ أَلْيُنُ مِنَ الزَّبَدِ وَ أَبْرَدُ مِنَ الثَّلْجِ وَ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، فِيهَا طِينَةٌ، خَلَقَنَا اللَّهُ مِنْهَا، وَ خَلَقَ مِنْهَا شَيْعَتَنَا، فَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ تِلْكَ الطِّينَةِ فَلَيْسَ مِنَّا، وَ لَا مِنْ شَيْعَتِنَا، وَ هِيَ الْمِيثَاقُ الَّذِي أَخَذَ اللَّهُ مِنْ عَزَّوَجَلَّ عَلَيْهِ وَ لِيَّهِ عَلِيُّ بْنُ أَبِيطَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ.»

« بدرستیکه در فردوس چشمه ای است شیرین تر از عسل، نرمتر از کره، سردتر از برف، خوشبوتر از مشک، در آن چشمه پاره ای گِل است که خدا ما را از آن آفرید، و شیعیان ما را هم از آن خلق کرد، هر کسی که از این گِل آفریده نشده باشد نه از ماست و نه از شیعیان ما، و آن گِل پیمانی است که خدا درباره ولایت علی بن ابیطالب گرفته است.» (۱)

ص: ۴۲

قندوزی به اسنادش از محمد بن حنفیه از پدرش علی علیه السلام روایت کرده است که فرمود: من روزی خوابیده بودم که رسول خدا وارد شد، به من نگاه کرد، مرا با پایش حرکت داد و فرمود:

«قُمْ يَفْئِدِي بِكَ أَبِي وَ أُمِّي فَإِنَّ جَبْرَيْلُ أَتَانِي فَقَالَ لِي بَشِّرْهُ هَذَا بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ الْأَعْتَمَةَ مِنْ صُلْبِهِ وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَعَفَرَ لَهُ وَ لِدُرِّيَّتِهِ وَ لِشِيعَتِهِ وَ لِمُحِبِّيهِ، وَ أَنَّ مَنْ طَعَنَ عَلَيْهِ وَ بَخَسَ حَقَّهُ فَهُوَ فِي النَّارِ».

«برخیز پدر و مادرم به فدای تو باد، بدرستی که جبرئیل پیش من آمد و به من گفت: بشارت بده این را که خدای تعالی ائمه را از صلب او قرار داده، او را و ذریه اش را و شیعیان و محبینش را می آمرزد، و مسلماً کسیکه از او بدگویی کند، و در حق او کوتاهی نماید در آتش خواهد بود.» (۱)

ص: ۴۳

سید شهاب الدین احمد به اسنادش از زید بن علی بن الحسین بن علی بن ابیطالب علیه السلام ، از پدرش، از جدش علی بن ابیطالب علیه السلام روایت کرده که فرمود، رسول خدا در روز فتح خیبر فرمودند:

« لَوْلَا أَنْ تَقُولَ طَوَائِفُ مِنْ أُمَّتِي فِيكَ مَا قَالَتِ النَّصَارَى فِي عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ لَقُلْتُ فِيكَ مَقَالَهُ لَا تَمُرُّ بِمَلَأِ النَّاسِ إِلَّا أَخَذُوا مِنْ تَرَابِ رِجْلَيْكَ، وَ مِنْ فَضْلِ طَهُورِكَ يَسْتَشْفُونَ بِهِ، وَ لَكِنْ حَسِبُكَ أَنْ تَكُونَ مِنِّي وَ أَنَا مِنْكَ تَرْتُنِي وَ أَرْتُكَ، وَ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، أَنْتَ تُبْرِي ذِمَّتِي وَ تُقَاتِلُ عَلَيَّ سُنَّتِي، وَ أَنْتَ فِي الْآخِرَةِ أَقْرَبُ النَّاسِ مِنِّي، وَ إِنَّكَ غَدَاً عَلَيَّ الْحَيُّوَصِ خَلِيفَتِي، تَرُودُ عَنْهُ الْمُنَافِقِينَ، وَ أَنْتَ أَوَّلُ مَنْ تَرِدُ عَلَيَّ الْحَوْصِ، وَ أَنْتَ أَوَّلُ دَاخِلِ الْجَنَّةِ مِنْ أُمَّتِي، وَ إِنَّ شَيْعَتَكَ عَلَيَّ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ مُبَيَّضَةٍ وَ جُوهُهُمْ حَوْلِي، أَشْفَعُ لَهُمْ فَيَكُونُوا غَدَاً فِي الْجَنَّةِ جِيرَانِي، وَ إِنَّ عَدُوَّكَ غَدَاً تَرِدُ نَاراً مُسْوَدَّةً وَ جُوهُهُمْ، وَ إِنَّ حَرْبَكَ حَرْبِي، وَ سِلْمَكَ سِلْمِي، وَ سِرِّكَ سِرِّي، وَ إِنَّ وُلْدَكَ وُلْدِي، وَ لَحْمَكَ لَحْمِي، وَ دَمَكَ دَمِي، وَ إِنَّ الْحَقَّ مَعَكَ، وَ الْحَقُّ عَلَيَّ لِسَانَتِكَ وَ فِي قَلْبِكَ وَ بَيْنَ عَيْنَيْكَ، وَ الْإِيمَانُ مُخَالِطُ لَحْمِكَ وَ دَمِكَ، كَمَا خَالِطُ لَحْمِي وَ دَمِي، وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَمَرَنِي أَنْ أَبْشِرَكَ أَنَّكَ

وَعَثَرْتَكَ فِي الْجَنَّةِ، وَأَنَّ عَدُوَّكَ فِي النَّارِ، لَا يَرُدُّ عَلَيَّ الْحَوْضَ مُبْغِضٌ لَكَ، وَلَا يَغِيْبُ عَنْهُ مُحِبٌّ لَكَ».

« اگر نمی گفتند گروههایی از امت من درباره تو آنچه نصاری درباره عیسی بن مریم گفته اند، مسلماً درباره ات سخنی می گفتم که از پیش انبوه مردم عبور نکنی جز اینکه خاک پای تو را بردارند و از زیادی آب وضویت استشفا کنند، و لکن همین برای تو بس است که تو از منی و من از توام، تو از من ارث می بری و من از تو ارث می برم، و تو نسبت به من همانند هارون نسبت به موسی هستی، جز اینکه پیامبری پس از من نیست. و ذمه ام را پاک می گردانی و بر سنت من به قتال می پردازی، و در آخرت نزدیکترین مردم به من هستی، و تو فردا جانشین من بر سر حوض خواهی بود، که منافقین را از آن دور می کنی، و تو اول کسی هستی که در سر حوض کوثر بر من وارد می شوی، و تو اولین کسی هستی که از امت من داخل بهشت می شوی، و بدرستیکه شیعیان تو بر منبرهایی از نور خواهند بود، در حالیکه صورتهایشان سپید است و پیرامون منند، من برای آنها شفاعت می کنم و فردا در بهشت همسایگان منند، و بدرستیکه دشمن تو فردا به آتش وارد می شود. در حالیکه صورتهایشان سیاه است، و بدرستیکه جنگ با تو جنگ با من است، و آشتی و صلح با تو صلح با من است، راز تو راز من است، بدرستیکه فرزندان تو فرزندان منند، گوشت تو گوشت من و خون تو خون من است،

مسلماً حق با تست و حق بر زبان تو و در قلب تو و بین دو چشمان تو است، ایمان با گوشت و خونت آمیخته شده، چنانکه با گوشت و خون من آمیخته است، بدرستی که خدای عزوجل به من امر کرده که تو را بشارت دهم که تو و عترت تو در بهشتید، و دشمن تو در آتش است، دشمنت در سر حوض کوثر بر من وارد نمی شود، و دوستدارت در سر آن حوض غائب نمی شود.

و در روایت دیگر است:

« لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْأُمَّةِ يَغْدُلُكَ »

« احدی از امت همسنگ تو نیست ».

آنگاه امیرالمؤمنین علی علیه السلام (پس از شنیدن این کلمات) به سجده افتاد، سپس فرمود:

« الحمد لله الذي أنعم عليّ بالإسلام، و هداني بالقرآن، و حبّني الى خير البرية خاتم النبیین و سيد المرسلين احساناً منه و تفضلاً ».

« حمد خدایی راست که به من نعمت اسلام را بخشید و مرا به قرآن هدایت کرد و در پیش بهترین خلق، خاتم پیمبران و سرور رسولان، از روی احسان و تفضل محبوب قرار داد. » (۱)

ص: ۴۶

۱- ۱. توضیح الدلائل فی تصحیح الفضائل ، ص ۳۴۹ (مخطوط).

خوارزمی به اسنادش از علی علیه السلام روایت کرده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به او فرمود:

« إِنَّ لِلسَّمَاءِ حَرَساً، وَ هُمْ الْمَلَائِكَةُ وَفِي الْأَرْضِ حَرَساً وَهُمْ شِيعَتُكَ يَا عَلِيُّ » (۱).

« بدرستیکه در آسمان نگهبانانی وجود دارند که آنها ملائکه هستند، و در زمین هم نگاهبانانی هستند که آنها شیعیان تواند ای علی ».

ص: ۴۸

۱-۱. مناقب خوارزمی ، ص ۲۳۵.

میر سید علی همدانی به اسنادش از علی علیه السلام (از پیامبر) صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده است که فرمود:

« يَا عَلِيُّ بَشِّرْ شِيعَتَكَ أَنَا الشَّفِيعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَقَتًّا لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا شَفَاعَتِي ».

« یا علی بشارت بده به شیعیانت که من شفیع آنهایم در روز قیامت، آن وقتی که نه مال و نه فرزندان سود می رسانند مگر شفاعتم که سودمند است.» (۱)

ص: ۴۹

۱-۱. ینایع الموده، ج ۲، ص ۳۱۲، ح ۸۹۲.

جابر از پیامبر اکرم روایت کرده است که حضرت فرمود:

« إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا تُبْنِي جَبْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ بِحُزْمَتَيْنِ مِنَ الْمَفَاتِيحِ، حُزْمَةٌ مِنْ مَفَاتِيحِ الْجَنَّةِ وَحُزْمَةٌ مِنْ مَفَاتِيحِ النَّارِ، وَ عَلِيٌّ مَفَاتِيحِ الْجَنَّةِ أَسْمَاءُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ ».

« هنگامیکه روز قیامت برپا شود جبرئیل و میکائیل دو دسته کلید برایم می آورند، یک دسته کلیدهای بهشت است، و دسته دیگر کلیدهای آتش، بر کلیدهای بهشت اسامی مؤمنین از شیعیان محمد صلی الله علیه و آله وسلم و علی علیه السلام ثبت شده است. » (۱)

ص: ۵۰

از ابی هریره روایت شده که علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود: ای رسول خدا، من پیش شما محبوبترم یا فاطمه؟ فرمود:

« فاطمَةُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْكَ، وَأَنْتَ أَعَزُّ عَلَيَّ مِنْهَا، وَكَأَنِّي بِكَ وَأَنْتَ عَلَى حَوْضِي تَزُودُ عَنْهُ النَّاسَ، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَأَبَارِيقَ مِثْلَ عِيدِ نُجُومِ السَّمَاءِ وَإِنِّي وَأَنْتَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَفَاطِمَةُ وَعَقِيلٌ وَجَعْفَرٌ فِي الْجَنَّةِ «إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ» (۱) أَنْتَ مَعِيَ وَشِيعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ» لَا يَنْظُرُ أَحَدٌ فِي قَفَا صَاحِبِهِ.»

«فاطمه پیش من محبوبتر و تو نزد من عزیزتری، و گویا تو را می بینم که بر سر حوض ایستاده ای و مردم را از آن دور می کنی، و بر سر آن حوض ظرفهایست به عدد ستارگان آسمان، و من و تو، حسن و حسین، فاطمه، عقیل و جعفر در بهشت هستیم، «آنها با هم برادرند و روی تختهای بهشتی مقابل یکدیگر نشسته اند» تو با من هستی و شیعیان تو در بهشتند.»

سپس رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم این آیه شریفه را تلاوت فرمود: «إِخْوَانًا

ص: ۵۱

علی سرر متقابلین « (به گونه ای که) هیچکدام پشت سر همنشین خود را نمی بیند (یعنی کاملاً رو به روی هم نشسته اند) .(۱)

ص: ۵۲

۱-۱ . مجمع الزوائد ، ج ۹ ، ص ۱۷۳ .

ابن شاذان به اسناد خویش از ابو هریره از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

« إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ فِي السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ مِائَةَ أَلْفٍ مَلَكٍ، وَفِي السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ ثَلَاثَ مِائَةِ أَلْفٍ مَلَكٍ، وَفِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ مَلَكًا رَأْسَهُ تَحْتَ الْعَرْشِ وَرِجْلَاهُ تَحْتَ الثَّرَى، وَمَلَائِكَهَ أَكْثَرُ مِنْ رِبْعِهِ وَ مُضَرٍّ، لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ وَلَا شَرَابٌ إِلَّا الصَّلَاةُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ مُحِبِّهِ وَ الْأَسْتِغْفَارُ لِشِيعَتِهِ الْمُذْنِبِينَ وَ مُوَالِيهِ ».

« بدرستیکه خدا در آسمان چهارم صد هزار فرشته آفرید و در آسمان پنجم سیصد هزار و در آسمان هفتم فرشته ای آفرید که سر او زیر عرش است و دو پایش در اعماق زمین و ملائکه ای را آفرید که بیش از قبیله ربیع و مضر هستند و طعام و نوشیدنی ندارند جز درود بر امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب و دوستارانش، و استغفار برای شیعیان گنهکار و دوستان و یارانش.» (۱)

ص: ۵۳

ابن شاذان به اسنادش از موسی بن جعفر علیه السلام، از پدرش، از پدران‌ش روایت کرده است که رسول خدا فرمود:

« إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمَا خَلَقَ جَنَّةَ عَدْنٍ، قَالَ تَزَيَّنِي فَتَزَيَّنْتُ وَ مَاسْتُ، فَقَالَ: قَرَى بِعِزَّتِي وَ جَلَالِي، مَا خَلَقْتُكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِينَ فَطُوبَى لَكَ وَ لِسَاكِنِيكَ »

« خدای تعالی هنگامیکه جنت عدن را آفرید به او گفت: زینت بگیر، پس زینت گرفت و خرامید و به خود بالید، پس خداوند فرمود: قرار بگیر (آرام باش) که به عزت و جلال من تو را نیافریدم مگر برای مؤمنین پس خوشا به حال تو و ساکنانت »

سپس فرمود:

« يَا عَلِيُّ مَا خُلِقْتُ عَدْنٌ إِلَّا لَكَ وَ لِشِيعَتِكَ ».

« ای علی بهشت عدن خلق نشده جز برای تو و شیعه تو ». (۱)

ص: ۵۴

ابن شاذان به اسنادش از ایوب سجستانی روایت کرده است که می گوید: در حال طواف بودم که با انس بن مالک برخورد کردم، او به من گفت: آیا تو را بشارت ندهم به چیزی که شادمان شوی؟ گفتم: آری، گفت: در پیشگاه پیامبر در مسجد مدینه ایستاده بودم در حالیکه حضرت در روضه نشسته بود، فرمود:

« اِسْرَعْ وَ اَيْتِنِي بِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ »

« فوراً می روی و علی بن ابیطالب علیه السلام را می آوری »

پس رفتم با علی و فاطمه مصادف شدم، به علی علیه السلام عرض کردم: پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم شما را فرا می خواند. علی علیه السلام حرکت کرد (و به خدمت پیامبر رسید) پیامبر فرمود:

« يَا عَلِيُّ سَلِّمْ عَلَيَّ جِبْرَائِيلَ »

« ای علی بر جبرائیل سلام کن »

علی علیه السلام فرمود: « السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جِبْرَائِيلَ » و جبرئیل جواب سلام را رد کرد، پیامبر فرمود:

« هَذَا جِبْرِئِيلُ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ: طُوبَى لَكَ وَ لِشِيعَتِكَ وَ مُحِبِّيكِ، وَ الْوَيْلُ لِمَنْ أُوَيْبِطَ لِمُبْغِضِيكَ، إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ مِنْ بَطْنَانِ الْعَرْشِ: أَيُّنَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ عَلِيُّ فَيُعْرَجُ بِكُمَا فِي السَّمَاءِ حَتَّى تُوَقَّفَا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ أَوْرِدْ عَلَيَّ الْحَوْضَ، وَ هَذَا الْكَأْسَ أَعْطِهِ حَتَّى يُسَيِّقِيَ مُحِبِّيه وَ شِيعَتَهُ، وَ لَا يُسَيِّقِيَ أَحَدًا مِنْ مُبْغِضِيهِ وَ يَأْمُرُ لِمُحِبِّيه أَنْ يُحَاسِبُوا حِسَابًا يَسِيرًا، وَ يَأْمُرُ بِهِمْ إِلَى الْجَنَّةِ ».

« این جبرئیل است می گوید: خدا به تو سلام فرستاده و می فرماید: خوشا به حال تو و شیعه ات و دوستارانت، و وای پس وای (هلاکت باد) برای دشمنت، هنگامیکه روز قیامت بپا شود، منادی از درون عرش ندا می دهد: کجاست محمد و علی؟ تا در پیشگاه الهی حاضر شوند (و هنگامیکه در پیشگاه او حاضر شدند) خدا به پیامبرش می گوید: علی را بر حوض کوثر وارد کن، و این جام را بدو عطا کن، تا دوستان و شیعیانش را سیراب کند، و احدی از دشمنانش را سیراب نکند، و امر نماید تا مجبانش به آسانی حسابرسی شوند، و به سوی بهشت روانه گردند.» (۱)

ص: ۵۶

ابن شاذان به اسنادش از حذیفه بن یمان روایت کرده است که گفت پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم برخاست و بین دو چشم علی بن ابیطالب علیه السلام را بوسید و فرمود:

« يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنْتَ عَضُّو مِنْ أَعْضَائِي تَنْزِلُ حَيْثُ نَزَلْتُ وَإِنَّ لَكَ فِي الْجَنَّةِ دَرَجَةً الْوَسِيلَةَ، فَطُوبَى لَكَ وَ لِشِيعَتِكَ مِنْ بَعْدِكَ ».

« ای ابوالحسن! تو عضوی از اعضای من هستی، فرود می آیی در جائیکه من فرود آمیم، و مسلماً برای تو در بهشت درجه « وسیله » است، پس خوشا به حال تو و شیعیان تو بعد از تو. » (۱)

ص: ۵۷

ابن شاذان به اسنادش از عبدالله بن عباس روایت کرده است که گفت: رسول خدا به علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود:

« يَا عَلِيُّ إِنَّ جِبْرِئِيلَ أَخْبَرَنِي فِيكَ بِأَمْرِ قَرَّتْ بِهِ عَيْنِي، وَفَرَحَ بِهِ قَلْبِي قَالَ يَا مُحَمَّدُ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِي: اقْرَأْ مُحَمَّدًا مِنِّي السَّلَامَ، وَاعْلَمْهُ أَنَّ عَلِيًّا إِمَامٌ أَلَهُ دِي وَ مَصَابِيحُ الدُّجَى وَ النُّجُجَةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَإِنَّهُ الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ وَ الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ، وَ إِنِّي آتَيْتُ بِعِزَّتِي لَا أُدْخِلُ النَّارَ أَحَدًا تَوَلَّاهُ وَ سَلَّمَ لَهُ وَ لِلْأَعْوَصِيَاءِ مِنْ بَعْدِهِ، وَ لَا أُدْخِلُ الْجَنَّةَ مَنْ تَرَكَ وَ لَائِتَهُ وَ التَّسْلِيمَ لَهُ وَ لِلْأَعْوَصِيَاءِ مِنْ بَعْدِهِ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لِأَعْمَلَاءِنَّ جَهَنَّمَ وَ أَطْبَاقَهَا مِنْ أَعْدَائِهِ وَ لِأَعْمَلَانَّ الْجَنَّةَ مِنْ أَوْلِيَائِهِ وَ شِيعَتِهِ ».

« ای علی جبرئیل به من خبری درباره تو داد که چشمم روشن شد و قلبم شادمان گردید، جبرئیل گفت: خدای تعالی فرمود: از جانب من به محمد سلام برسان، و به او اعلام کن که: علی امام هدایت است، و چراغ تاریکیها و حجت بر اهل دنیا، مسلماً او صدیق اکبر و فاروق اعظم است، و به درستیکه من قسم به عزتم خورده ام که داخل جهنم نکنم هر کسی را که ولایت او را

پذیرفته باشد، و تسلیم او و اوصیای پس از او گردد، و به عزّت سوگند خورده ام که داخل بهشت نکند کسی را که ولایت او را نپذیرفته و تسلیم او و اوصیای پس از او نشده باشد. و برستی این قول من است که جهنّم و طبقات آنرا از دشمنانش پر خواهم کرد، و بهشت را مملوّ از دوستان و شیعیانش می نمایم» (۱).

ص: ۵۹

۱-۱. مائه منقبه، ص ۸۲، ح ۳۰.

ابن شاذان از ابو سعید خدری از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده است که فرمود:

« ما مَرَرْتُ فِي لَيْلِهِ أُسِيرِي بِي بِشَيْءٍ مِنْ مَلَكُوتِ السَّمَاءِ وَلَا عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْحُجُبِ فَوْقَهَا إِلَّا وَجَدْتُهَا مَشْحُونَةً بِمَلَائِكَةِ اللَّهِ تَعَالَى يَقُولُونَ: هَنِيئًا لَكَ يَا مُحَمَّدُ! فَقَدْ أُعْطِيَ مَا لَمْ يُعْطِ أَحَدٌ بَعْدَكَ، أُعْطِيَ عَلِيٌّ بَنُ أَبِي طَالِبٍ أَخًا وَفَاطِمَةُ زَوْجَتَهُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَوْلَادًا، وَ مُحِبِّيهِمْ شِيعَةً، يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ أَفْضَلُ النَّبِيِّينَ، وَ عَلِيٌّ أَفْضَلُ الْوَصِيِّينَ، وَ فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ أَكْرَمُ مَنْ دَخَلَ الْجَنَانَ مِنْ أَوْلَادِ الْمُرْسَلِينَ، وَ شِيعَتُهُ أَفْضَلُ مَنْ تَضَمَّنَهُ عَرَصَاتُ الْقِيَامَةِ ».

« در شب معراج به هیچ چیزی در ملکوت آسمان نگذشتم، و نیز بر حجابی از حُجُب عبور نکردم، جز اینکه آنرا پر از ملائکه خدای تعالی یافتم، که می گفتند: گوارا باد بر تو ای محمد، که به تو چیزهایی عطا شده که به احدی پس از تو عطا نشده است، برادری چون علی بن ابیطالب، و فاطمه همسر او و حسن و حسین به عنوان فرزندان، و محبین آنها به عنوان شیعه

به تو عطا گردیده است، ای محمد! تو برترین پیامبران، و علی برترین اوصیاء، و فاطمه سرور زنان جهانیان، و حسن و حسین برترین افراد از فرزندان پیامبران که داخل بهشت شده اند و می باشند، و شیعه او برترین کسانی هستند که صحنه قیامت آنها را در بر گرفته است» (۱).

ص: ۶۱

۱-۱. خوارزمی در مقتل الحسین، ج ۱، ص ۱۴۷، ح ۲۴.

خوارزمی به اسنادش از زینب دختر علی علیه السلام ، از فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده است که رسول خدا به علی علیه السلام فرمودند:

« أَمَا إِنَّكَ يَا بَنَ أَيْطَالِبَ وَ شِيعَتَكَ فِي الْجَنَّةِ وَ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَتَّحِلُونَ حُبَّكَ ثُمَّ يَمْرُقُونَ مِنَ الْأَيْسَلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيهِ، لَهُمْ نَبْدٌ يُقَالُ لَهُمُ الْخَارِجَةُ، فَإِنْ لَقَيْتَهُمْ فَاقْتُلْهُمْ فَإِنَّهُمْ مُشْرِكُونَ ».

« بدان بدرستیکه تو ای پسر ابی طالب! و شیعیانت در بهشتید، و به زودی اقوامی می آیند که ادعای محبت تو را می کنند، سپس از اسلام خارج می شوند، چنانکه تیر از کمان خارج می گردد، به آنها خوارج گفته می شود، پس اگر با آنها ملاقات کردی آنها را بکش، که مسلماً آنها مشرکند.» (۱)

ص: ۶۲

آنچه از مجموع این احادیث نبوی که همگی از طرق اهل سنت روایت شده است به دست می آید این است که لفظ « شیعه » به وسیله خود پیامبر بر پیروان و دوستاران امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام اطلاق شده و در حقیقت پایه گذار مذهب شیعه وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بوده است، بر ماست که این رهنمود بزرگ پیامبر را که مبتنی بر پیروی از امیرالمؤمنین علیه السلام و اولاد معصومین اوست، بپذیریم، زیرا خداوند فرموده: « أَطِيعُوا اللَّهَ - وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ » که با توجه به این احادیث و احادیث بسیار دیگر روشن می شود که مراد از « اُولُو الْأَمْرِ » امیرالمؤمنین و ائمه معصومین علیهم السلام است.

آری بیائیم به ریسمان الهی چنگ زنیم و در پرتو تمسک به این ریسمان محکم از تفرقه بپرهیزیم « وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ».

[آل عمران / ۱۰۳]

« هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ »

[الأنعام / ۱۵۵]

ص: ۶۳

آثار چاپ شده ی مؤلف

- ۴۱_ ابو ریحان بیرونی / چاپ دوم / دارالتبلیغ اسلامی / قم.
- ۴۲_ اجساد جاویدان / چاپ دوم / نشر حاذق / قم.
- ۴۳_ ارزیابی تمدن غرب / چاپ سوم / انتشارات رسالت / قم.
- ۴۴_ ارمغان صافی / چاپ اول / انتشارات دلیل ما / قم.
- ۴۵_ ارمغان مجلسی / چاپ پانزدهم / انتشارات رسالت / قم.
- ۴۶_ اسرار نماز / چاپ چهارم / انتشارات رسالت / قم.
- ۴۷_ اعتقادات علامه ی مجلسی / چاپ سوم / انتشارات رسالت / قم.
- ۴۸_ اماکن زیارتی منتسب به امام زمان / سلسله مقالات / انتظار / قم.
- ۴۹_ او خواهد آمد / چاپ دوازدهم / انتشارات رسالت / قم.
- ۵۰_ با دعای ندبه در پگاه جمعه / چاپ اول / نشر موعود / تهران.
- ۵۱_ بانوی اسلام / چاپ اول / دارالتبلیغ اسلامی / قم.
- ۵۲_ تاریخ شیعه ی زیدیه / چاپ اول / دانشگاه شیراز.
- ۵۳_ تاریخ وهابیان / چاپ اول / نشر طوفان / تهران.
- ۵۴_ تاریخچه ی عاشورا / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۵۵_ ترجمه ی مصور سوره ی رعد / به سه زبان / دفتر نشر / تهران.
- ۵۶_ ترجمه ی مصور سوره ی الرحمن / به چهار زبان / انتشارات اوس / استانبول.
- ۵۷_ تشرفات در میان نفی و اثبات / سلسله مقالات / موعود / تهران.
- ۵۸_ تشیع یا اسلام راستین / چاپ ششم / بنیاد بعثت / تهران.
- ۵۹_ جزیره ی خضراء / چاپ چهاردهم / انتشارات رسالت / قم.

- ۶۱_ چهل حدیث از غیبت فضل بن شاذان / چاپ اوّل / نشر حاذق / قم.
- ۶۲_ چهل حدیث پیرامون نور یزدان / چاپ اوّل / نشر حاذق / قم.
- ۶۳_ چهل حدیث پیرامون یوسف زهرا / چاپ اوّل / نشر حاذق / قم.
- ۶۴_ چهل حدیث در مناقب اوّلین پیشوا / چاپ اوّل / انتشارات رسالت / قم.
- ۶۵_ چهل حدیث در مناقب امّ ابیها / چاپ اوّل / انتشارات رسالت / قم.
- ۶۶_ حضرت مهدی و رابطه العالم الاسلامی / ترکی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۶۷_ دانشگاه امام صادق علیه السلام / چاپ اوّل / دارالتبلیغ اسلامی / قم.
- ۶۸_ درسه عن حیاة فاطمه علیها السلام / عربی / چاپ اوّل / بحرین.
- ۶۹_ در حریم حضرت معصومه علیها السلام / چاپ دوم / انتشارات رسالت / قم.
- ۷۰_ راهنمای قبله / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۷۱_ روزگار رهائی / چاپ سوّم / نشر آفاق / تهران.
- ۷۲_ روزه در اسلام / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۷۳_ رهبری در اسلام / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۷۴_ زندگانی کریمه ی اهل بیت / نشر حاذق / قم.
- ۷۵_ زمینه سازان حکومت امام زمان / نشر توحید / تهران.
- ۷۶_ زیارت عاشورا و آثار معجز آسای آن / چاپ پنجم / انتشارات رسالت / قم.
- ۷۷_ زیارتنامه ی حضرت معصومه / چاپ دوم / نشر حاذق / قم.
- ۷۸_ سرچشمه کوثر / چاپ سوم / انتشارات راه وداد / کرج.
- ۷۹_ سند حدیث کساء / چاپ دوّم / انتشارات رسالت / قم.
- ۸۰_ سیری در ترجمه های قرآن / سلسله مقالات / نسل نو / قم.

۸۱_ سیمای مدینه / سلسله مقالات / میقات / تهران.

۸۲_ طول عمر امام زمان علیه السلام / چاپ سوّم / انتشارات طاووس بهشتیان / قم.

ص: ۶۵

- ۸۳_ عاشورا چه روزیست ؟ / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۸۴_ علامه ی اقبال در مدینه / چاپ اول / دارالتبلیغ اسلامی / قم.
- ۸۵_ علی اول / چاپ دوم / نشر موعود / تهران.
- ۸۶_ علی و فلسفه ی الهی / چاپ اول / بنیاد علامه ی طباطبائی / قم.
- ۸۷_ قرآن معجزه ی جاویدان / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۸۸_ قربانیان الکلیم / سلسله مقالات / نسل جوان / قم.
- ۸۹_ کتابنامه ی آثار ماندگار تنهار یادگار پیامبر / چاپ اول / انتشارات دلیل ما / قم.
- ۹۰_ کتابنامه ی حضرت مهدی علیه السلام / چاپ اول / انتشارات الهادی / قم.
- ۹۱_ کرامات معصومیه / چاپ دوم / انتشارات حاذق / قم.
- ۹۲_ کریمه ی اهل بیت / چاپ اول / انتشارات حاذق / قم.
- ۹۳_ گزارش لحظه به لحظه از میلاد نور / چاپ اول / انتشارات رسالت / قم.
- ۹۴_ معارف اسلامی / ترکی استانبولی / انتشارات زمان / استانبول.
- ۹۵_ میثم تمار / چاپ اول / انتشارات توحید / تهران.
- ۹۶_ میلاد نور / چاپ اول / مسجد صدریه / تهران.
- ۹۷_ نبراس الزائر / چاپ اول / انتشارات رسالت / قم.
- ۹۸_ نبراس الفائزین بزیاره امیرالمؤمنین علیه السلام / چاپ اول / انتشارات تک / قم.
- ۹۹_ نقش امام زمان در جهان هستی / چاپ سوم / دارالتبلیغ اسلامی / قم.
- ۱۰۰_ نقش روزه در درمان بیماریها / به هشت زبان / کعبه / تهران.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

